

en Kadet, som var afgaaet fra Skolen, havde fundet Overgreb Sted, og omtalte den Undersøgelse, som i den Anledning er foretaget. Det ærede Medlem havde efter de Oplysninger, som foreligger for mig, paa et Punkt en Misforstaaelse som Udgangspunkt, idet han anførte, at der af Skolen straks skulde være tilstillet vedkommende en Koncept til en Afskedsberøring, da der var kommet Klage frem i Sagen. Af Chefen er det oplyst, at han kun modvilligt er gaaet med til at anbefale den indsendte Ansøgning og endda havde ladet Premierløjtnanten selv søge denne Aspirants Fader for at fraraade ham endnu en Gang at lade Sønnen gaa fra, inden han havde prøvet lidt længere; dog havde han sagt til Løjtnant Ackermann, at saafremt Faderen fastholdt Ønsket om, at Sønnen nu gik fra, maatte denne skrive Ansøgningen, som Aspiranter plejer at skrive den, og bilægge den med en Udtalelse om, at det var med Faderens Samtykke, at Sønnen gik.

Det forholder sig altsaa ikke saaledes, at man har ønsket at blive af med vedkommende Kadet, man har tværtimod ønsket at beholde ham i længere Tid, ogsaa til den Uddannelse, som foregik paa Skibet, for at faa konstateret, om han mente at kunne fortsætte dermed. Med Hensyn til Sagens Undersøgelse, som det ærede Medlem spurgte om, kan jeg meddele, at den er foregaaet paa den Maade, at Chefen har taget de enkelte Deltagere i den paagældende Undervisning i Forhør, og ved dette Forhør har han lagt overmaade megen Vægt paa, at de udtalte sig med den størst mulige Frihed. Han giver følgende Beskrivelse af det: „Alle Aspiranterne blev kaldt samlede ned i min Kahyt, og jeg meddelte dem her, at Aspirant Horn Petersen mente sig forurettet under sit Ophold om Bord i Kadetskibet, og at Kadetskolen nu for sin egen Skyld maatte ønske fuld Besked. Jeg bad Aspiranterne om at sige Sandheden og hele Sandheden som Mænd. De skadede ingen derved og gavnede kun Skolen og sig selv“. Derefter foregik Afhøringen af dem enkeltvis. Denne viste, at nogle af de Ting, der er fremkommet gennem Klagen, var foregaaet, hvorimod den paa andre Punkter viste en noget afvigende Opfattelse af det paserede.

Naar det ærede Medlem havde faaet det Indtryk af Ministeriets Skrivelse til den paagældende Kadets Fader, at man mente, at der skulde være Mishandling for Haanden, før der kunde blive Tale om

at skride ind, er denne Opfattelse ikke rigtig. Det blev konstateret, at der ikke forelaa noget, som kunde kaldes Mishandling, men ikke des mindre skred man ind, idet man paalagde Chefen at foranstalte de fornødne Straffe. Det ærede Medlem spurgte, under hvilken Form der var udtalt Beklagelse overfor Skolens Chef, og jeg skal da meddele, hvorledes Ministeriet har tilskrevet Chefen, Kommandør Kiær. Skrivelsen lyder saaledes: „Efter Modtagelsen af Hr. Kommandørens fortrolige Skrivelse Nr. 3 af 2. d. M. angaaende de om Bord i Anledning af den af Sparekassedirektør Petersen af Aalborg indsendte Klage vedrørende Forholdene i Kadetskibet i Aar foretagne Forhør og Undersøgelser skal Ministeriet, da det efter det foreliggende maa erkendes, at Forholdene om Bord blandt Kadetterne ikke har været, som de burde være, udtale, at man meget maa beklage de stedfundne Overgreb fra ældre Kadetters Side mod yngre, og anmode Dem om at straffe de skyldige, og skal man desuden paalægge Dem, saafremt Overgreb af lignende Karakter skulde gentage sig, uopholdelig at gøre Indberetning herom til Ministeriet med Indstilling om den eller de skyldiges Afgang fra Skolen“. I Tilknytning hertil idømte Chefen de forskellige Kadetter, der har været indblandede i Sagen, Straffe, som bevægede sig fra 1 til 14 Dages Kvarterarrest. Med Hensyn til den enkelte Kadet, for hvem der forelaa særlig uheldige Forhold, har Ministeriet endvidere bestemt, at han ikke kunde udnævnes til Sekondløjtnant sammen med sine Kammerater; han maa altsaa foreløbig afvente Udviklingen. Det vil heraf fremgaa, at Ministeriet ganske deler den Opfattelse, det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, nemlig at saadanne Forhold ikke maa findes paa Skolen; og man vil gøre, hvad man formaar, for at hindre Gentagelser.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) nævnede, at man havde ment ikke at kunne give nogle ældre Underofficerer, som havde Bevis for bestaaet Maskinisteksamen, Adgang til at blive Maskinmestre af anden Klasse. Dette er rigtigt. Ved de Overvejelser, som har fundet Sted i Marineministeriet og Handelsministeriet, har man ment, at de paagældende Underofficerer efter deres Eksamen ikke opfylder de Betingelser, som efter den nugældende Ordning maa opfyldes for at opnaa Bevis som Maskinmester af anden Klasse.

Det ærede Medlem fra Kellerup (P.